

Mitől lesz valaki jó ápoló, ápolónő?

Hagyományosan olyan tulajdonságokat kapcsolunk ehhez a nemes hivatáshoz, mint az empátia, a türelem, a nyugalom. Sokak fejében az ápolónő még mindig az a fehér kötényes és fityulás, bársonyos kezű valaki, aki a romantikus regényekben szerepel. Pedig az ápolóság sokkal több ennél: a jó ápoló partnere az orvosnak és a betegnek egyaránt, ha szükséges, megértő hallgatóság, de ha kell, hideg fejjel tud súlyos döntéseket is meghozni.

Milyen tulajdonságok kellenek egy "modern" ápolónak?

Nagyszerű **kommunikációs készségek**: nemcsak magyaráznia kell tudnia, de megnyugtató is, sőt hallgatni is, amikor arra van szükség. Gyakran a felbőszült, durva rokonok lecsillapítása is az ő feladata, és sokszor éppen azoknak az embereknek kell a legnehezebb híreket elmondania, akik a legközelebb állnak hozzá.

Elengedhetetlen az **érzelmi stabilitás** is, hiszen naponta kerülhetnek szembe fájdalmas, megrendítő eseményekkel. A munkájukban sajnos állandóan jelen van a halál, az elmúlás. Az **empátia** azért is fontos, mert egy megértő, együttérző ápoló nemcsak a családtagok számára jelenthet megnyugvást, hanem a betegeknek is - ez pedig gyakran nélkülözhetetlen a gyógyuláshoz.

Ezek mellett az érzelmi tulajdonságok mellett hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról, hogy egy ápolónak bizony **szellemileg és fizikailag is mindig jó formában kell lennie**: hatalmas elméleti és gyakorlati tudással is rendelkezik, bírja a hosszú munkanapokat (és az ügyeket is), egész nap talpon van, nehéz betegeket mozgat, figyel a részletekre is, hiszen a pontosságon gyakran életek múlhatnak.

És persze ne feledkezzünk el a **humorérzékről** sem: ezzel nemcsak a betegekhez kerülhetnek közelebb az ápolók, de saját maguk számára is könnyebbé teszik a nehéz és hosszú munkanapok elviselését.